

პერფორმატივების ენობრივ-კულტურული და პრაგმატიკული
თავისებურებები ინგლისურსა და ქართულ ენებში

ნათია ქორიძე

სამაგისტრო ნაშრომი წარდგენილია ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტის

*მეცნიერებათა და ხელოვნების ფაკულტეტზე ანგლისტიკაში ფილოლოგიის მაგისტრის
აკადემიური ხარისხის მინიჭების მოთხოვნების შესაბამისად*

უცხო ენათა ფილოლოგია (ანგლისტიკა, გერმანული ფილოლოგია,
რომანული ფილოლოგია) და შედარებითი ლიტერატურათმცოდნეობა

(მიმართულება: ანგლისტიკა)

სამეცნიერო ხელმძღვანელი: **ნინო კირვალიძე**
ფილოლოგიის მეცნიერებათა დოქტორი,
ასოცირებული პროფესორი

ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტი

თბილისი, 2013

LINGUOCULTURAL AND PRAGMATIC PECULIARITIES OF PERFORMATIVES IN ENGLISH AND GEORGIAN LANGUAGES

The present paper is devoted to the comparative study of performative utterances. We aim to observe linguopragmatic essence of this phenomenon and reveal their universal and ethnocultural peculiarities in English and Georgian languages.

J. Austin introduced the notion of “performatives” to refer to a certain type of sentences by uttering of which we perform some social act. He claimed that these sentences do not describe or report or constate anything at all and are not true or false, however they have a unique function as by issuing them the speaker performs some action, i.e. does something. By introducing the concept of performatives Austin proved that the language possesses not only the function of denotation, expressing ideas, approval, emotions or supposition, but the ability of performing action as well. It is a principally new approach to language and its abilities.

As Austin later noticed himself, these examples belong (more or less strikingly) to explicit performatives; to utter an "explicit" performative sentence is to make explicit what act one is performing. However, there are also "implicit", or "inexplicit" performatives that are considered as a part of implicit performatives which can be reconstructed easily whenever necessary.

Austin's conception of performatives is based on the English language material though our research has proved that this phenomenon is characteristic of the Georgian language as well. The comparative analysis of empirical material has shown that most of performatives are universal, i.e. common for both languages, and there are only very few them belong to either of these two cultures.